

ROZCIEC SIĘ (2) *vb pf*

o oraz e jasne.

inf rozciec się (1). ◇ [*fut 3 sg* rozciecze się.] ◇ *praet* [*3 sg m* rozciekł się.] ◇ *3 pl m pers* rozciekli się (1). [*subst* rozciekły się.]

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

1. [*Rozpłynąć się kroplami, spuścić obfity deszcz: iże niebioffá rościekły fie* [*distillaverunt*] od oblicza bogá *PsKraK 1532 67/9.*]

2. *Zmienić się w płynącą wodę* (1) : Dawnowieczni *Heroes* nie táki žal mieli/ Co od fmutku wielkiego drudzy poptákzeli [=zamiénili się w ptaki]. [...] Drudzy fię rospłynęli w zdroie wiekoćieczne/ Drudzy fię też rościekli w byftre nurty rzeczne. *KlonŻal B2.*

3. *Stać się powszechnie znanym, rozejść się jako wieść* (1) : Dimano, Rozeyć fie/ Rosciec fie *Mącz 89b.*

4. [*Roztopić się, roztajać*: a *Dominica Iudica*, kiedy się staw rozciekł, aż do święta ś. Jana Krsciciela jest niedziel 14. *LustrRus I 13*; a zasię gdy się lód rozciecze, są rybitwi ustawiczni na tych stawiech. *LustrRus I 110, I 7.*]

Synonimy: 3. rozlecić się, roznieść się, rozslawić się, rozszerzyć się, roztoczyć się; 4. roztajać, roztajać się, roztopić się, roztopnieć.

Formacje współrdzenne cf CIEC.

Cf **ROZCIECZENIE, ROZCIECZONY, ROZCIEKŁY**

KW, (LWil)